

18.

Измамена, прѣлѣстена въ свѣта
 Охъ! горкы слъзи все щѣ да проливамъ,
 Глѣбоко щѣ въздышамъ азъ клята,
 Все тебъ, невѣрный, люто да про-
 клинамъ:

Че изневѣри мене, прѣлѣсти
 Па думы-ты си съ клятвы-ты забрави; —
 Не ли щяше мя любишь ты
 До край съ любовь, вѣрнѣ и здравѣ.

У тѣй любовь невѣрнѣ налѣтѣхъ
 Въ онѣзь проклятѣ, злочестнѣ минутѣ,
 Кога-то тебе, првый пѣть видѣхъ
 Оттогава паднѣхъ въ неволѣ лютѣ.

Того ты съ сладкы думы залягѣ
 Да мя примамилъ на любовь невѣрнѣ
 Па мя оставяшь ты сега
 Сама клята люто да чезнѣ.

Азъ все забравихъ за твоѣ любовь
 И майкѣ, и бащѣ, и честь и славѣ,
 Като мя излѣга, че си готовѣ
 Ты вѣрно да мя либишь и наздраво.
 Сега любовь забравяшь за всегда,
 За радѣ богатство и за пустѣ славѣ.